မင်းလောင်းမှန်ရင် ဖုတ်သွင်းရထား ဆိုက်လိမ့်မယ်

ဒီနေ့နံနက်(၇)နာရီခွဲလောက်တွင် နိုးနေကျအတိုင်း ကိုကျော်အေး အိပ်ရာမှ နိုးလာသည်။ အိပ်ရာမှ
နိုးသောအခါမိမိ၏လိင်တန် မတ်မတ်ကြီး တောင်နေသည်ကို တွေ့ရသောအခါ ကိုကျော်အေးအတော့်ကို
သဘောကျသွားသည်။ကိုကျော်အေးသည် အသက် (၃၀) ခန့်ရှိပြီ ဖြစ်သည်။
သူ့တွင်သူ့ထက်အသက်(၅)နှစ်ခန့်ငယ်သောမယားချောချောဖြူဖြူတောင့်တောင့်ကြီးနှင့်
မယားချောကို ရထားသည်။ ကိုကျော်အေး၏ မယား တင်တင်စောသည် တရုတ်
စပ် ပရှူးသွေးအနည်းငယ်ရောသော မိုးမိတ်သူ ဖြစ်သည်။ အရပ်အမောင်း (၅) ပေ (၅) လက်မ၊ ရင် (၃၂)၊
ခါး(၂၄)၊ တင် (၃၀) ကိုယ်လုံးအတိုင်းအထွာရှိသည်။ ပင်ကိုရုပ်ရည် ချောသည့်အပြင် ဝတ်တတ်ပြင်တတ်ရာ
ကိုကျော်အေးကို မယားချောရလျှက် အိမ်ထောင်ရေးကံကောင်းလှသူဟု အပေါင်းအသင်းများက
ထောပနာပြုကြသည်။ တင်တင်
စောသည် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ကာ မယားဝတ္တရားလည်း ကျေပွန်သည်။ သားသမီးမထွန်းကားဘဲ
လင်မယားနှစ်ယောက်တည်းသာ ရှိသည်။ လင်မယားနှစ်ယောက်လုံး အလုပ်လုပ်ကြသည်။ ကိုကျော်အေးက
အငယ်တန်းအရာရှိ၊ တင်တင်စောကတော့ ရုံးအုပ်။ ဝန်ထမ်းတွေဖြစ်ကြသော်လည်း
အလုပ်လုပ်ရာရုံးချင်းကတော့ မတူကြပါ။ ကိုကျော်အေး၏
မိဘများကွယ်လွန်၍ အမွေရထားသော အိမ်လေးတစ်လုံးရှိကာ၊ တစ်ခြမ်းကိုအိမ်ငှားထားလျှက်၊ တစ်ခြမ်းတွင်
သူတို့လင်မယား နေကြသည်။ ကိုကျော်အေးက အိမ်မြေပွဲစားလေး ဘာလေးလည်းလုပ်ကာ တစ်ခါတလေ
ပွဲကောင်းများရတတ်သည်။ သာမာန်အားဖြင့် ကြည့်လျှင်တော့ ပြည့်စုံသာယာသော
အိမ်ထောင်သည်စုံတွဲဟုဆိုနိုင်ပေသည်။ တစ်ခု
ဘဲပြောစရာရှိသည် ကိုကျော်အေးသည် ကာမမှုကိစ္စတွင် စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်မပါနိုင်ဘဲ၊
စွမ်းစွမ်းဆောင်ဆောင် မရှိလှပေ။ သူသည် ပန်းသေနေခြင်းတော့ မဟုတ်ပါ။ သူ့လီးက တစ်ခါတစ်လေတော့
မတ်တောင်သည်။ အချိန်များစွာတော့မတောင်နိုင်ဘဲ ပျော့နေသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်
အိမ်ထောင်သက်ကတော့ ငါးနှစ်လောက်ရှိပါပြီ။ ညားခါစအချိန်ကပင်
ကိုကျော်အေးမှာ မယားငယ်ဖြူဖြူချောချောတောင့်တောင့်ဖြိုးဖြိုးလေးကို သိပ်မလိုးနိုင်ခဲ့ပါ။
အိမ်ထောင်သက်နှစ်ကြာလာသည်နှင့် လိုးနိုင်သည့်အကြိမ်က နည်းသည်ထက်နည်းလာသည်။ ရှားရှားပါးပါး
ကိုကျော်အေး လီးတောင်လာသည့်အချိန်များတွင်သာ လိုးရ ဆော်ရလေ့ရလေသည်။ ကျန်အချိန်များမှာတော့
မယားချောလေးကို ပွေ့ဖက်နမ်းစုပ်
ကိုင်တွယ်ပွတ်သပ်လောက်သာလုပ်၍အာသာဖြေရလေသည်။ရုပ်လည်းချော၊ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်ကလည်းတော
င့်တင်းဆူဖြိုးသော
မယားချောငယ်ငယ်လေးကို အားရပါးရ စိတ်ရှိလက်ရှိ လိုးပစ်လိုသည့်စိတ်ကပြင်းပြထက်သန်သောကြောင့်
လီးတောင်နိုင်မည့်နည်းလမ်းများ၊ ဆေးနည်းကောင်းများကို
ရှာဖွေကာအတတ်နိုင်ဆုံးကြိုးစားနေသော်လည်းဘာမျှအရာမထင်ခဲ့ပါ။
ခုတော့..........
လီးကြီးမတ်တောင်နေသည်ကို သိသည်နှင့် ကိုကျော်အေးအရင်ဆုံးတွေးမိသည်က မယားချောလေးကို လိုးဖို့ပင်
ဖြစ်သည်။
"တင်တင်လေး .... ဟေ့ တင်တင်"
ထို့ကြောင့် ကိုကျော်အေးက ဇနီးသည်ကိုလှမ်းခေါ်လိုက်၏။
"ရှင်.... လာပါပြီ..... လေးလေး"
ထူးသံနှင့် မရှေးမနှောင်းမှာပင် တင်တင်စော အိမ်ခန်းထဲသို့ဝင်လာသည်။တင်တင်စောသည်သူ့
ထက်အသက်(၅)နှစ်လောက်ကြီးသော လင်တော်မောင်ကိုလေးလေးဟုခေါ်လေ့ရှိသည်။တင်တင်
စောသည် ဝီရိယကောင်းသော အိမ်ရှင်မတစ်ယောက်မို့ မိုးလင်းထဲကပင်အိပ်ရာထရွေးသွားကာ
ချက်ပြုတ်လေ့ရှိသည်။ ယခုလည်း ချက်ပြုတ်စရာရှိတာ ချက်ပြုတ်ပြီး၍ ရေမိုးပင်ချိုးပြီးကာ
ရေချိုးခန်းမှအထွက် ခင်ပွန်းသည် လှမ်းခေါ်ကြောင့် အိမ်ခန်းထဲမှခပ်သွက်သွက်ဝင်လာခဲ့ရလေ
ရာ၊ ထမီရင်လျားနှင့်ဖြစ်နေလေသည်။
"လေးလေး နိုးနေပြီကိုး"
ခြောက်လကျော်မျှ လီးမတောင်နိုင်ဘဲရှိနေခဲ့ရာ၊ ယနေ့နံနက်အိပ်ယာအထတွင်မှ ထူးထူးခြား
ခြား လီးတောင်နေရာ မယားချောလေးအား အပြတ်လိုးပစ်လိုက်မယ်ဟု အားခဲထားသော ကို
ကျော်အေးသည် ရေမိုးချိုးပြီးကာစ ထမီရင်လျားနှင့် ရှိနေသော ဇနီးလေးကို ဘာမပြော ညာ

မပြောလုပ်မနေတော့ဘဲ အတင်းပင်ဆွဲလှဲကာ ပက်လက်လှန်ချလိုက်လေတော့သည်။
"အိုး ... အမေ့..."
တင်တင်စောသည် ယောင်ယမ်းသံလေး ပါးစပ်မှထွက်၍ ခံတင်ပေါ်လှဲကျလာကာ ကိုကျော်အေး၏ဘေးတွင် အိပ်လျှက်သားဖြစ်သွားသည်။ ရင်လျားထားသောထမီလည်း လျှော့တိလျှော့ရဲဖြစ်သွားသည်။ လိုးချင်စိတ် တအားသန်နေသောကိုကျော်အေးသည် တင်တင်စော၏ထမီကို လက်မြန်ခြေမြန်ပင် ဆွဲလှန်ကာ တက်ခွသည်။ သူ၏ပုဆိုးကတော့ ပြေလျှော့၍ကျသွားခဲ့ပါပြီ ငနဲကြီးသည် အောက်ပိုင်းဗလာကျင်းကာ လီးကြီးအငေါ့သားတောင်လျှက် တင်တင်စောကိုယ်ပေါ်ရောက်သွားသည်။
ကိုကျော်အေး၏လီးကြီးကတော့ သာမာန်အရွယ်ကလေးသာဖြစ်၏။ အရှည်(၅)လက်မလောက်နှင့် လုံးပတ်က ငါးမူးသာလုံးသာသာလောက်တုတ်သည်။ မတောင်စဖူး ထူးထူးခြားခြား တောင်မတ်နေကာ လီးတန်လုံးပတ်မှ အကြောကြီးများ ဖုထစ်၍ထွက်နေသည်။ တက်ခွမိသည်နှင့်ကိုကျော်အေးသည် စောက်ပတ်ထဲ လီးကြီးကို အတင်းထိုးချလေတော့သည်။ စလိုးလိုးချင်းတော့ လီးကမဝင်။ ဘေးသို့ချော်၍ထွက်သည်။ ဒုတိယအကြိမ်ထိုးသွင်းရာတွင်လည်းအပေါက်မတည့်။ ဘေးချော်ထွက်သွားပြန်သည်။ ထိုးထိမိသော အထိအတွေ့အရ ကိုကျော်အေး၏လီးကြီး တောင်မတ်မာကြောနေကြောင်းကို တင်တင်စော သိလိုက်သည်။ အလိုးခံချင်သည့်ဆန္ဒအသိတွေ ရှိပါလျှက်မိမိ၏ကာမပိုင် လင်တော်မောင်က လီးမတောင်နိုင်၍ အလိုးမခံရဘဲရှိနေသော တင်တင်စောမှာ ခင်ပွန်းသည်၏လီး တောင်နေပြီမို့ များစွာ သဘောကျသွားသည်။
"ဟာ...ဘေးချော်နေပြီ လေးလေးရဲ့ တကယ်ဘဲ လုပ်ဖို့ဘဲသိတယ်။ အပေါက်တည့်အောင်တော့ မထိုးတတ်ဘူး"
တင်တင်စောက စိတ်မရှည်သောလေသံလေးနှင့်ပြောကာ ကိုကျော်အေး၏လီးကိုလှမ်း၍ ဆွဲကာ မိမိ၏စောက်ပတ်ဝတွင်တေ့ပေးလိုက်သည်။ တင်တင်စောသည် ပိပိပြားပြားနေထိုင်တတ်သော အခြေကြီးသည့် မိန်းကလေးဖြစ်သော်လည်း ကိုကျော်အေးမှာ မိမိ၏ ကာမပိုင် တရားဝင် လင်ယောကျ်ားဖြစ်သည့်အပြင် အလိုးကောင်းကောင်းမခံရ၍ ကာမဆိပ် မပြည့်မဝဖြစ်နေရသည်ကလည်း ကြာမြင့်လှပြီမို့ အိန္ဒြေတွေ သိက္ခာတွေ ဘေးချိတ်ထားကာ မရှက်နိုင်မကြောက်နိုင်တော့ဘဲ လီးကိုလှမ်းဆွဲကာ စောက်ပတ်တွင် တေ့ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။
ကိုကျော်အေးက ခါးကို ဆတ်ကနဲလှုပ်ကာ ဖိထိုးချသည်။ တင်တင်စောလက်ဖြင့် ဆွဲကိုင်တေ့ပေးထားသောကြောင့် သည်တစ်ခါတွင်တော့ လွဲချော်ထွက်မသွားဘဲ လီးလည်း စောက်ပတ်ထဲသို့ တန်းတန်းမတ်မတ်ပင် အဆုံးတိုင် နစ်ဝင်သွားတော့သည်။
"အား ...ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ်"
တင်တင်စော်စောက်ပတ်ထဲတွင် အရည်အနည်းငယ်သာစိုနေသေးလျှက်ချောက်ကပ်နေရာအချောက်တိုက် ထိုးသွင်းသည့်သဘောမျိုးမို့ စောင်ခေါင်းမှာ ပူကနဲဖြစ်သွားပြီး တင်တင်စောမှာ စုတ်သတ်ညည်းငြူလိုက်ရှာသည်။
"နာသွားလား တင်တင်..."
ဇနီးချောလေး ညည်းတော့ ကိုကျော်အေးက ကြင်ကြင်နာနာလေး မေးမိသည်။
"အရမ်းကြီး အဆုံးအထိဖိချတာကိုး။ အောင့်သွားတာပေါ့။ ရပါတယ် လုပ်လေ...ဆက်လုပ်"
လီးက သာမာန်မျှသာဖြစ်ပြီး တင်တင်စောမှာလည်း သွေးသားဆူဖြိုး ရမက်ပြင်းလာသည်မို့ နာတာကိုအရေးမလုပ်ပါ။ လီးဝင်သွားပြီဖြစ်၍ အရသာကိုလည်းခံစားရပြီမို့၊ နာကျင်မှုကလည်း ချက်ချင်းလိုပင် ပပျောက်သွားလေပြီ။
ကိုကျော်အေးကလည်း မယားချောလေးက မနာဟုဆိုသည့်အတွက် စိတ်ရှိလက်ရှိပင် အားကုန်ကျုံးကာ လိုးလေတော့သည်။ ခါးနားဆီသို့ လန်တက်နေသော ထမီရင်လျား၏ အပေါ်ပိုင်းကိုလည်းအောက်သို့ ဆွဲချလိုက်ရာ တင်တင်စော၏နူထွက် တင်းအယ်နေသော နို့အုံကြီးနှစ်ခုကအဖွေးသားပေါ်လာသည်။ ကိုကျော်အေး ကောင်းကောင်းဆွဲပေးထားခဲ့သည်မို့ နို့ကြီးတွေက အားရဖွယ်ရာ ထွားထွားကြိုင်းကြိုင်း ဆူဆူဖြိုးဖြိုးကြီးဖြစ်နေသည်။ အနည်းငယ်တော့ ပျော့အိသည်။ ကိုကျော်အေးသည် ဇနီးချော၏ နို့တွေကို သုံးရတာ ဝါသနာပါသူမို့ လီးမတောင်နိုင်သည့်အခါများတွင် နို့အုံဘဲ ဆွဲနေ ကိုင်နေခဲ့ရာ ယခုလီးတောင်၍ တက်ခွလိုးနေနိုင်သော အချိန်တွင်တော့ ပို၍လို့ပင် ဆွဲနေသည်။ တင်တင်စော၏ကြီးမားလုံးဝန်းသော နို့အုံ

ကြီးနှစ်ခုကို ဘယ်ညာ လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် စုံကိုင်ကာ ဆွဲ၍တအားကုန်ဆောင့်လိုးပစ်ရာ တင်တင်စော၏ စောက်ပတ်ထဲမှ အရည်စောက်ရည်ကြည်များလည်း စို့ထွက်လာနေပြီမို့ စောက်ပတ်ထဲ လီးဝင်သံထွက်သံတို့သည် တဘွပ်ဘွပ်မြည်၍နေလေသည်။ တင်တင်စောလည်းဖီလင်တွေတက်လာကာ ကာမယမ်းအိုးပေါက်ကွဲလာသည့်အတွက် တက်ခွလိုးနေသူ လင်တော်မောင်၏ရင်ခွင်အောက်တွင် လူးလွန့်ကာ ကော့ပျံလူ့ပ်ရှားနေသည်။ ဖင်ကြီးကို ကော့ကော့ပင့်တင်ပေးရာ ဆုံကကြီး၍ ပေါင်အားကလည်းသန်သည်မို့ အပေါ်မှတက်ခွလိုးဆောင့်သူ ကိုကျော်အေး၏ကိုယ်ပင် မြောက်၍ ကြွ၍တက်သွားသည်။ ထိုသို့မြောက်ကြွရာမှ အောက်ပြန်ကျသည့်အားအရှန်နှင့် ကိုယ်လုံးလေးကပါ ထပ်အားဖြည့်သည့်အတွက် စောက်ပတ်ထဲ လီးအဝင် ပိုအရှိန်ပြင်းထန်လျှက် တင်တင်စောအဖို့ ပို၍ဖီလင်တက်ကာ အရသာတွေ့သွားရသည်။

"အား အင့်အင့်..... ဆောင့်လေ..... ဆောင့်စမ်းပါလေးလေးရဲ့။ အင့် ဟင့် ..
ခပ်ကြမ်းကြမ်းလိုးစမ်းပါနော် ..ဟင်း.."

အလိုးမခံရသည်မှာ ကြာနေသည့်အပြင် ယခုမိမိကို တက်လိုးနေသည်ကလည်း ကာမပိုင်လင်ယောက်ကျားမို့ ရှက်ကြောက်အားနာမနေနိုင်ဘဲ၊ တင်တင်စော၏ပါးစပ်မှ ပွင့်အံထွက်လာသည်။

မိမိကိုလိုးနေသူ လင်တော်မောင်၏ ကျောပြင်ကြီးကိုလည်း လက်ကလေးနှစ်ဖက်ဖြင့် ပွတ်သပ်လိုက်၊ သိုင်းဖက်လိုက်လုပ်နေသည်။ မယားလေး၏ပါးစပ်မှ သည်လိုအပြောလေးတွေကြားရတော့ တက်ခွလိုးနေသူ လင်တော်မောင်အဖို့လည်း ရမက်ဇောတိုးလို့ ပြင်းထန်လာရသည်။ ရင်နှစ်ခြမ်း ဖျန်းဖျန်းကွဲပါစေ အပြတ်ကိုဆော်တီးပစ်လိုက်မည်ဟု တအားကျုံး၍ လိုးပစ်လိုက်ရာ နောက်ထပ် ဆယ်ချက်ခန့် ဆောင့်ပြီးသည်နှင့် သုတ်ရည်တွေ ပန်းထွက်ကာ လီးကပျော့ခွေသွားသည်။

သုတ်ရည်ထွက်သည်ဆိုသည်နှင့် စိတ်အားတင်းထားသည်များလည်းကျသွားရာပင်ကိုယ်ကမှ ကာမအားမသန်လှသော ကိုကျော်အေးမှာမလှုပ်နိုင်မရှားနိုင်တော့ဘဲ တင်တင်စောကိုယ်ပေါ်တွင် ခြေပစ်လက်ပစ်ကားရားမှောက်လျှက်ဖလက်ပြသွားလေတော့သည်။သူ၏လီးပျော့လေးသည်လည်း စောက်ပတ်ထဲမှပြုတ်ထွက်သွားသည်။တင်တင်စောမှာမူအလိုးခံ၍အရသာတွေ့စပြုကာအရှိန်ရမည်ကြံကာရှိသေး လီးကပျော့ကျပြုတ်ထွက်သွားသည့်အတွက်
အလွန်ကိုအနေရခက်ကာရှူးလုလုအခြေပင်ဆိုက်သွားသည်။သူမဗိုက်ပေါ်မှောက်ရက်သားရှိနေသော ကိုကျော်အေးကိုအားမလိုအားမရနှင့်အတင်းဖက်တွယ်ဖျစ်ညှစ်ထားသည်။သူမ၏ပေါင်ကြီးနှစ်ခုကလည်း ကိုကျော်အေး၏ခါးကိုညှပ်ကာချိတ်၍ဖင်ကြီးကိုကော့ပင့်လူ ပ်ခါနေသည်။ထိုအခါလီးနှင့်စောက်ပတ်မှာ ထိမိပွတ်မိသည်။ဒါပေမယ့်လီးသေးသေးလေးကခွေပျော့ကျနေရာတင်တင်စောအဖို့ဘာအရသာမှမတွေ့နိုင်တော့။ လင်တော်မောင်ကိုဆွဲဆိတ်ထုရိုက်ပစ်ချင်စိတ်တွေပေါ်လာသည်။သို့သော်အသက်ကိုပင်မနည်းကြီးရှူရကာ ဟောဟဲစိုက်နေသောကိုကျော်အေး၏အဖြစ်ကိုသတိပြုမိသည့်အတွက်မိ
မိ၏စိတ်များကိုချုပ်တည်းထားလိုက်ရသည်။အတင်းဖျစ်ညှစ်
ထားသည်ကိုလည်းမချင့်မရဲဖြင့်ဖြေလွှတ်ကာခြေကားရားလက်ကားရားသက်ပြင်းရှူ၍ငြိမ်နေလိုက်သည်။ သူမ၏သွေးသားတွေကတော့ဖြင့် ဆူဝေလှုပ်ရှားနေပြီး ရမက်ဇောကလည်းပြန်မကျသေး။ အံကိုတင်းတင်းခဲကာစိတ်ကိုမနည်းပင်ထိန်းထားရသည်။အရမ်းလည်း အလိုမကျ စိတ်ညစ်ပွေ၍နေလေသည်။ လီးအပြတ်မာတောင်နိုင်လျှက်ကြာကြာဆွဲ၍လိုးနိုင်သောယောက်ျားတစ်ယောက်များရောက်လာလျှင် ကောင်းမည်ဟုပင်တွေးမိသည်။ထိုသို့တွေးမိပြီးမှဒါမျိုးစိတ်ကူးတာမကောင်းပါဘူးဟုဆင်ခြင်မိလျှက် ထိုအတွေ့ကိုကြိုးစားဖျောက်ဖျက်ပစ်လိုက်ရသည်။အတန်ကြာအောင်မယားချောလေး၏ကိုယ်လုံး ဆူဆူဖြိုးဖြိုးတောင့်တောင့်ကြီးပေါ်တွင်မှောက်အိပ်ကာမှိန်းနေပြီးကိုကျော်အေးအသက်ရှူပြန်မှန်လာသည်။ မိမိတက်ဖိထားသောကြောင့် ဇနီးသည်လေးအသက်ရှူကြပ်မှာ တွေးမိနေကာ အသာပင်ဘေးသို့ ဖယ်ချဆင်းလိုက်သည်။

"မောသွားလား တင်တင်"

နဖူးလေးကိုသတ်၍ကြင်နာစွာမေးသည်။ တင်တင်စောမှာတော့ ဆွပေးသလိုမျိုးဖြစ်ကာ တက်ကြွနေသောရမက်အာသာမပြေနိုင်၍ အလွန်ကိုအနေရခက်နေလေရာ လင်တော်မောင်၏ အမေးစကားကိုပြန်မဖြေနိုင်။ မျက်စိကိုသာ စုံမှတ်၍ မိမိ၏ရမက်စိတ်များကို အတင်းဖိနှိပ်ဖြေချနေရလေသည်။ ကိုကျော်အေးဆင်းသွားသည့်တိုင် ပေါင်းကားရား လက်ကားရားနှင့် ရှိမြဲနေသည်။ မစို့မပို့လိုးထားသော စောက်ဖုတ်သည် မို့မို့ကြီးဆူကြွဖောင်းတက်ကာ ကိုကျော်အေးပန်းထုတ်ထားသောသုတ်ရည်များပေကျန်နေသည်။

ကမာဆိပ်တွေတက်နေသည်မို့စောက်စေ့ကြီးကလည်းမို့ဖောင်းဖ
ုထစ်နေသည့်စောက်ပတ်အကွဲကြောင်းနှစ်ခုအကြားမှာ ငေါ့တော့ကြီးထောင်နေသည်။
"အေးကွာ... လေးလေး နည်းနည်းမြန်သလို ဖြစ်သွားတယ်.. အသာနားနေလိုက်ဦး ..ဟုတ်လား"
ကိုကျော်အေးကတော့ မိမိအတင်းဆွဲခေါ်ကာ တက်ခွ၍ လိုးပစ်လိုက်မှုကြောင့်ဇနီးသည် မော်ဟိုက်
နွမ်းလျသွားသည်ဟုထင်မှတ်ကာ ဖြေသိမ့်ချော့မော့စကားပြောသည်။
လန်နေသောထမီကိုအသာဆွဲချကာစောက်ပတ်ကိုဖုံးပေးလိုက်သည်။ထမီအထက်ဆင်စကိုလည်း
ရင်ဘတ်ပေါ်ပြန်တင်ပေးကာအခန်းထဲမှအသာပင်ထွက်သွားသည်။အလိုမကျ၊အာသာမပြေ၊ရမက်ခိုး
တဏှာစိတ်တွေ ဆူဝေနိုးကြွနေပြီး ဘာကိုစိတ်ဆိုးရမည်မှန်းမသိသလို ဒေါသဖြစ်နေသော တင်တင်စောမှာ
ခံတင်ပေါ်တွင် ခြေကားရား လက်ကားရား ပက်လက် အိပ်လျှက်သားကြီး
ကျန်နေခဲ့တော့သည်။
ဆက်ရန်........
လင်တော်မောင်၏မစို့မပို့ လိုးပေးမှုကြောင့် တင်တင်စောတစ်ယောက် စိတ်တွေမရိုးမရွ၊ အလိုမကျ
ဒေါသတွေဝင်စားကာ နေအိမ်မှ ရုံးသို့အထွက် အတော်ပင်နောက်ကျနေသည်။ ဖယ်ရီတော့မမီတော့ပါ။
ထို့ကြောင့် ဘတ်စ်ကားဖြင့်သာ ရုံးကိုသွားရတော့သည်။ ဘတ်စ်ကားပေါ်တွင်လက်ရဲဇက်ရဲနှင့်ကိုင်မည့်
နှိုက်မည့်သူ မတွေ့ရပါစေနှင့်ဟု တင်တင်စောဆုတောင်းမိသည်။ အနှိုက်အကိုင်ခံရမှာကို
မလိုလားသောကြောင့်မဟုတ်။ ထိုသို့ အနှိုက်အကိုင်ခံရလျှင် မိမိ၏ အလိုမပြည့်နိုင်ဘဲ နိုးကြွနေဆဲဖြစ်သည့်
ကာမရမက်စိတ်များ ဟုန်းဟုန်းထကာ ပေါက်ကွဲကုန်မှာ စိုးသောကြောင့်ဖြစ်သည်။
တင်တင်စော၏ဆုတောင်းမပြည့်ခဲ့ပါ။သူမဘတ်စ်ကားပေါ်တိုးတက်မိသည်နှင့်လူရွယ်တစ်ယောက်၏
စူးရဲသောအကြည့်ကို ရင်ဆိုင်ရသည်။ ထိုအကြည့်တွင် ရမက်ဆွဲအားတို့အပြည့်ပါသည်။
စူးစူးရဲရဲကြည့်လိုက်သော အကြည့်သည်မိမိ၏အဝတ်အစားများကို ထိုးဖေါက်ကာ ပင်ကိုယ်ပကတိအလှများကို
ထွင်းဖောက်၍ ရှုမြင်သွားသလို တင်တင်စောခံစားရသည်။ တင်
တင်စောစိတ်တွေပိုလှုပ်ရှားလာသည်။ လူရွယ်ကို မျက်လုံးတစ်ချက်ဝင့်ကာ ပြည့်ကြည့်မိသည်။
မစို့မပို့ အလိုးခံခဲ့ရမှုကြောင့် အာသာမပြေ။ ဆန္ဒမပြည့်ဘဲ လောင်မြိုက်နေဆဲဖြစ်သောအချိန်
တွင် ထိုလူရွယ်၏ကာမညို့ဓါတ်အား အပြည့်ပါသော စူးရဲသည့် အကြည့်ကြောင့် တဏှာ
စိတ်များ နိုးကြွမှုက ထပ်ဆင့်ပေါင်းထားရာ တင်တင်စော၏ ဝင့်ကြည့်လိုက်သော မျက်ရိပ်
မျက်ရောင်တွင်ပင် သူမ၏ရမက်ဆန္ဒဇောအဟုန်တို့ကထပ်ဆင့်ပါဝင်သွားသည်။ လူရွယ်နှင့်
အကြည့်ချင်းဆုံသည်။ တင်တင်စောရင်တွင် ဖိန်းကနဲဖြစ်သည်။ မျက်နှာပေါ်တွင် သွေးလျှမ်း
ကာ ထူပူ ဖိန်းရှိန်းသည်။ အကြည့်ချက်ချင်း ပြန်လွှဲသော်လည်း ရင်ကတော့ ပိုမိုခုန်လာ
သည်။ ထိုအခါ သူမ၏ မျက်နှာအမူအရာမှာလည်း ခါတိုင်း ဘတ်စ်ကားစီးသည့်အခါများ
တွင် လုပ်ထားလေ့ရှိသည့် မျက်နှာထား တင်းတင်းမဟုတ်တော့။ ကာမစိတ်နိုးကြွ ရင်ခုန်
လှုပ်ရှားနေမှုတို့ ပြည့်လျှံထင်ဟပ်နေသော အလိုးခံလိုသည့် မိန်းမတစ်ယောက်၏ မျက်နှာ
အမူအယာမျိုးဖြစ်၍နေသည်။ အသာလေး မသိမသာ မျက်လုံးစွေကာ လူရွယ်ထံ ကြည့်မိပြန်
သည်။ လူရွယ်သည် သူမနှင့် လူချင်း လေးငါးယောက်လောက် အကွာတွင်ရှိနေရာမှ၊ သူမရှိ
ရာသို့ မသိမသာနှင့် ဟိုကပ် သည်ကပ် တိုး၍ လာနေသည်ကို သတိပြုမိလိုက်သည်။သည်
လိုကပ်လာမှုမျိုးသည် ကောင်းသောလာခြင်း မဖြစ်နိုင်နိုင်ကြောင်းကို မိန်းမသားတစ်ယောက်
၏ သဘာဝထိုးထွင်းဉာဏ်ဖြင့် တင်တင်စောတစ်ယောက် သိလိုက်သည်။ တင်တင်စောမှာ
အလိုလိုနေရင်းပင် ကြက်သီးတွေ ဖြိုးကနဲ ဖျန်းကနဲ ထသည်။ တကယ်အကိုင်မခံရသေးမီ
အချိန်တွင်ပင် ရင်တွေ တဒိန်းဒိန်းခုန်နေသည်။ မိမိကို ကိုင်ရန်၊နှိုက်ရန် လူရွယ် အသာတိုး
ကပ်လာမှန်း ရိပ်မိသည့်တိုင်အောင် မျက်နှာထားတင်းတင်း မလုပ်နိုင်တော့။ မလိုလား၊ ရှောင်
ဖယ်သည့်အရိပ်အရောင်လေးင် မပြနိုင်တော့။ ခေါင်းကိုသာ ငုံ့၍ငြိမ်ကာ ရပ်နေမိသည်။ လူ
ရွယ် လာကိုင်မည့် အချိန်ကို အသင့်ကြိုဆိုနေသည့်အသွင်မျိုး။ လူရွယ်သည် မသိမသာ တိုး
ကပ်လာနေရာမှ သိသိသာသာ ခပ်မြန်မြန်ပင် လူများကြားအတင်းဝင်တိုးကာ တင်တင်စောအ
နားသို့ ချဉ်းကပ်ရောက်၍လာသည်။ အနားကပ်မိသည်နှင့် တင်တင်စော၏တင်ကို လင်နှင့်အ
သာ ကိုင်လိုက်သည်။ တင်တင်စောမှာ ကိုယ်လေးပင် သိမ့်ခနဲတုန်သည်။ အောက်နှုတ်ခမ်း
သားကို သွားဖြင့် မသိမသာကိုက်ကာ ငြိမ်နေမိသည်။ သူမ၏ စိတ်တွေကတော့ အရမ်းကို
လှုပ်ရှားလို့လာပါပြီ။ တစိမ်းယောကျ်ားတစ်ယောက်၏ ကိုင်တွယ်တာခံရမှန်းသိလျှက်နှင့်ပင်
ငြိမ်နေလိုက်ရသည်။ ငနဲသားကပို၍ရဲတင်းလာသည်။
မောင်မောင်စိုးသည် ကိုထွန်းထွန်း၏ ဆက်သွယ်စီစဉ်ပေးမှုဖြင့် အလုပ်အကိုင်ရခဲ့သော ရုံးသို့ ပထမဆုံးရက်
စတင်ရုံးတက်ရန် ဘတ်စ်ကားစီး၍လာခဲ့သည်။ရုံးတွင်လူများအားလုံးအစုံရောက်

သည့်အချိန်တွင်မှ သွားရန် စိတ်ကူးဖြင့် ရုံးချိန်ထက် အနည်းငယ်မျှနောက်ကျနေရန်အချိန်ကို စောင့်သည်။
မောင်မောင်စိုးမှာကာမမှုအတွေ့အကြုံအတော်များကာမိန်းမက`ခတ်လည်းအတော်ပင်ကျွမ်းကျင်နေလေရာ ဘတ်စ်ကားပေါ်တွင် အထာကြည်နိုင်မည့် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို အကဲခတ်ရှာဖွေဖို့ အခက်မတွေ့လှပါ။ သည့်နေ့အဖို့ကတော့ မောင်မောင်စိုး ကံကောင်းနေလားမပြောတတ်။
ဘတ်စ်ကားပေါ်ရောက်၍နှစ်မှတ်တိုင်ကျော်ကျော်မှာပင်သူ့အတွက်အထာကြည်နိ ုင်စရာရှိသော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကားပေါ်တက်လာခဲ့သည်။အမျိုးသမီးသည် အသက်အစိတ်ခန့်ရှိကာ အသားဖြူဖြူ ရုပ်ချောချော အရပ်မြင့်မြင့် ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်လည်း လှပဆူဖြိုးသည်။
စ၍ အကဲခတ်လိုက်မှုတွင်ပင် ထိုအမျိုးသမီးသည် တဏှာဇောပြင်းထန်သော ရာဂကြွယ်သူ ဖြစ်ရမည်ဟု မောင်မောင်စိုးတစ်ယောက် အကဲခတ် ကောက်ချက်ချသည်။ ထို့ကြောင့် အမျိုး သမီးကို တဏှာဇောအဟုန်အပြည့်ပါသော မျက်လုံးများဖြင့်စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ အမျိုးသမီး သည် အဝတ်အစားများကိုသေသေသပ်သပ် လုံလုံလဲလဲဝတ်ထားသည့်တိုင်၊ ဆူဖြိုးတင်းမာ မို့ဝိုင်းနေသည့် ရင်သားစိုင်တို့၏ အနေအထားချီနေပုံကို မောင်မောင်စိုး၏ စူးရဲသောအ ကြည့်က ထိုးဖောက်မြင်သည်။ သူမသည် နို့သီးခေါင်းလေးတွေ ထိုးထောင်ချွန်ကြွတက်နေ ကြောင်းကို မို့မောက်နေသော ရင်သားကိုကြည့်၍ မောင်မောင်စိုးနားလည်လိုက်သည်။ ဒါက တဏှာထန်၊ ရမက်ဇောကြွနေသော မိန်းမတစ်ယောက်၏ လက်ခဏာတစ်ခုမို့ သည်မိန်းမကို ကပ်၍ နှိုက်လျှင် အထာကြည်မည်ဟု သေချာပေါက်တွေးမိသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် အမျိုးသ မီးက သူ့ထံသို့ မျက်လုံးတစ်ချက်ပင့်ကြည့်ရာ အကြည့်ချင်းဆုံသည်။ အမျိုးသမီးမျက်ရိပ် မျက်ရောင်တွင် ကာမခိုးတွေရှိနေရာ ညို့ခေ ည့်သဘောပင်ရှိသည်ကို မောင်မောင်စိုးက “ဖျံ” ကျသူတစ်ယောက်ပီပီ ဒက်ခနဲသိသည်။ ထို့ကြောင့် မောင်မောင်စိုးသည် အမျိုးသမီး ရှိရာသို့ အသာပင်တိုးကပ်သည်။ အစပိုင်းတွင်တော့ မသိမသာ။ နေရာရွှေ့သလိုလို၊ ဘာလို လိုနှင့်။ အသာလေးတိုးကပ်သွားသည်။ အမျိုးသမီးကိုကြည့်ရင်း ခွင်မိနိုင်မည့်အခြေအနေက ပိုထင်လျှားလျှက်၊ မောင်မောင်စိုးအနေဖြင့်လည်း ကိုင်ချင်နှိုက်ချင်စိတ်ပိုထန်လာသောကြောင့် ခပ်ရဲရဲခပ်ရှင်းရှင်းပင် အနားသို့အရောက်တိုးကပ်သွားသည်။ ဘတ်စကားပေါ်တွင် မျက်နှာသိ လည်းမပါ။ အားလုံး လူစိမ်းတွေချည်းမို့ မောင်မောင်စိုးအဖို့ ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်းလုပ်ရန် လည်းသိပ်မလိုပါ။ ထို့ပြင်အမျိုးသမီးကအောက်နှုတ်ခမ်းကို သွားနှင့်မသိမသာ ကိုက်ကာငြိမ် ၍ကျသွားသည်ကိုလည်းတွေ့ရသည်။ သည်လိုအမူအရာမျိုးသည် အမျိုးသမီး စိတ်လှုပ်ရှား နိုးကြွကာ ကိုင်တွယ်မှုကိုဖီလင်တက်အရသာတွေ့သည့်သဘော ထင်ရှားနေသည်မို့ မောင် မောင်စိုးမှာ ရဲတင်း၍လာသည်။ အသာအယာလုပ်မနေတော့ဘဲ ခပ်ရဲရဲပင် အမျိုးသမီး၏တင် ပါးကြီးကို ဖျစ်ညှစ်လိုက်သည်။ ခပ်တင်းတင်းပင်ဖျစ်ညှစ်ဆုပ်ကိုင်ကာ ဖင်သားအောက်ခြေပိုင်း ကိုပင် ခပ်နာနာလေးဆိတ်လိုက်သည်။ အမျိုးသမီးတစ်ချက်တွန့်သည်။ သို့သော် မနှစ်မြို့သည့် အရိပ်အရောင်မပြ။ မျက်နှာကိုသာ တစ်ဘက်သို့ လွှဲထားသည်။ ထိုအခါမောင် မောင်စိုးက အမျိုးသမီးဝတ်ထားသည့် အတွင်းခံဘောင်းဘီ အနားသားရစ်၏ အပြင်ဖက်သို့ တစ်ထွက်နေသောတင်သားအိအိကို ညာလက်ညှိုးဖြင့် ထိကပ်ကာ အသာအယာပွတ်ပေးလိုက် သည်။ သည်လုပ်ရပ်မှာ အမျိုးသမီးကို ယားကျိကျိနှင့် စိတ်လှုပ်ရှားအောင် လုပ်လိုက်မှုဖြစ် သည်။ ညာလက်ညှိုးဖြင့် ထိုသို့ပွတ်နေရင်း အကဲခတ်၍ အမျိုးသမီး၏ ဘယ်ဘက်ဖင်သား ကိုဆုပ်ကိုင်ကာ ညှစ်သည်။ ဖိ၍ကိုင်ပွတ်သည်။ လက်ဝါးတစ်ခုလုံး တင်သားအိအိကြီးပေါ် တွင် ခပ်တင်းတင်းထိမိနေအောင်ပင် ပွတ်ရင်းတစ်ဘက်သို့ တိုးသွားသည်။ ရှေ့သို့အသာတိုး လိုက်ရာ သူ့ဘက်ကျောပေးထားသော အမျိုးသမီး၏ တင်ပါးကြီးကို သူ့ဆီးစပ်နှင့် အိကနဲ နေအောင်ထိကပ်မိသည်။ သူ၏မတ်တောင်နေသော လီးချောင်းကြီးကလည်း အမျိုးသမီး၏ ဖင်ကြီးကို သွားထိမိ ထိုးမိသည်။ အမျိုးသမီးက သိသိသာသာပင် တုန်လှုပ်သွားသည်။ မောင်မောင်စိုးက ညာလက်ဖြင့် အပြင်ဖက်တစ်ထွက်နေသော ဖင်သားကို ခပ်နာနာလေး ဆွဲ ဆိတ်လိုက်ပြန်သည်။ အမျိုးသမီးသည် ဖင်ကြီးကိုနောက်သို့ မသိမသာ ထိုးတွန်းပေးသည်။ မောင်မောင်စိုးက အမျိုးသမီး ဆီးခုန်အထက်နားပေါ်ရောက်နေသောမိမိ၏လက်ကို အောက်သို့ ပို့၍ တိုးရွှေ့သည်။ အမျိုးသမီးပေါင်ကြားကို အသာထိုးနှိုက်ကာ ဖောင်းကားနေသော စောက် ပတ်လေးကို အုပ်၍ ပွတ်လိုက်သည်။
လူရွယ်၏ခပ်ရဲရဲ၊ ခပ်ကဲကဲ အကိုင်အနှိုက်များကြောင့် တင်တင်စောတစ်ယောက် ရင်တဖိုဖို၊ အသည်းတအေးအေးနှင့် ဖြစ်နေသည်။ စောက်ပတ်ထဲတွင်လည်း အရည်ကြည်တွေ စို့ထွက်ကာတစ်ချီပြီးလုလုတောင်ဖြစ်လာရသည်။ အဝတ်အစားများကြားခံနေသည့်တိုင် လူရွယ်၏လီးကြီးသည်

ကြီးမားတုတ်ခိုင်ကာ သန်မာလှကြောင်း တင်တင်စော ထိတွေ့မှုအရသိလိုက်ရသည်။
သူမယောကျ်ားကိုကျော်အေး၏လီးထက် နှစ်ဆကျော်အောင်ပင်ကြီးပေလိမ့်မည်။ တောင်နေတာ ကလည်းတန်း၍မတ်နေသည်။ဖင်ကိုထိမိထောက်မိနေရာလီးကြီး၏ပူနွေးနွေးအငွေ့အသက်ကိုပင် ကူးစက်ခံစားရနေသလိုဖြစ်နေသည်။
ထိုမှတဖန်စောက်ပတ်ကိုအပွက်ခံလိုက်ရသောအခါတွင်တော့တင်တင်စောခမျာပါးစပ်မှ“အိုး”ဟုအသံမထွက် ရမိအောင်မနည်းပင်ကြိုးစား၍ထိန်းလိုက်ရသည်။သူမ၏ဖောင်းကားနေသောစောက်ပတ်ကြီးကပို၍ဖောင်းကြွ လာသည်။
လူအတက်အဆင်းများသော မှတ်တိုင်တစ်ခုတွင် ကားကထိုးအဆိုက် ကားပေါ်မှ လူတော် တော်များများဆင်းသွားပြီး လူအများပြားပြန်တက်လာ၍ ဟိုရွှေ့ သည်ပြောင်းလုပ်ချိန်တွင်တော့ လူရွယ်က အခွင့်အခါကောင်းကို အပြတ် အသုံးချကာ တင်တင်စောကို ဆတ်ခနဲဆွဲကိုင်လှည့် လိုက်သည့်အတွက် နှစ်ယောက်သားမျက်နှာချင်းဆိုင်ရက်ဖြစ်သွားသည်။
တက်လာသည့် လူတွေက အထူးများကာ ကားထဲတွင် ငါးပိသိပ် ငါးချင်သိပ်သလို ပြည့် နက်သွားသည်။ လူရွယ်နှင့် တင်တင်စောတို့မှာလည်း မျက်နှာချင်းဆိုင် ရပ်လျှက် ရင်ချင်း ကပ်မိသွားသည်။ လီးကစောက်ဖုတ်ကို ကျကျနနထောက်မိသည်။ သည်ကြားထဲတွင် လူရွယ် က သူ့ကိုယ်ကို မသိမသာ လှုပ်နေရာ လီးကိုစောက်ဖုတ်ပေါ်တွင် ပွတ်သလိုဖြစ်လျှက် တင် တင်စောတစ်ယောက် တစ်ချီပြီးသွားရလေတော့သည်။ စောက်ရည်ကြည်များစိုစိမ့်ထွက်ရာဝတ် ထားသော အတွင်းခံဘောင်းဘီလေးရဲ့ကြားနေရာမှာ စိုစိစိဖြစ်သွားသည်။ တင်တင်စောသည် ရှက်စနိုးအမူအယာလေးနှင့် လူရွယ်ကိုအသာကြည့်မိသည်။ လူတွေအရမ်းကြပ်လာသောကြောင့် သူတို့နှစ်ယောက်လုပ်နေကြတာကို တခြားလူများ မသိမမြင်နိုင်ပါ။
လူရွယ်က ဖင်ကြီးကို အပီကိုကိုင်ပွတ်သည်။ ဖျစ်ညှစ်သည်။ တင်တင်စောမှာ တစ်ချီ “ပြီး” ခဲ့ရသည့်တိုင် စိတ်လှုပ်ရှား ရမက်ထန်နေမှုကတော့ ကျမသွားသေး။ ထို့ပြင် ခင်ပွန်းသည်၏ အလိုးခံခဲ့ရသည့်အချိန်များတွင်ပင် မ “ ပြီး ”ခဲ့ရသော တင်တင်စောမှာ ယခု ဘတ်စကားပေါ်တွင် အကိုင်အနှိုက်ခံရရင်း “ ပြီး ”သွားရသည်တွင် အရသာအတော် တွေ့လျှက် တစ်ချီ “ ပြီး ”ရုံနှင့်အားမရ။ ထပ်၍ ဖီလင်ယူလိုစိတ်တွေကသာ ပြင်းထန်လာ သည်။ သူမ၏ စောက်ပတ်ပေါ်တွင် ထောက်မိနေသောလီးကြီးသည် အပြတ်ကိုမာတောင်နေ သည်။ နည်းနည်းလေးမျှ မကျသေး။ အမျိုးသမီး ရင်သိမ့်တုန်သည်။ လီးကြီးကို အသာထိ ကိုင်ကြည့်ဖို့ စိတ်ကူးထားသော်လည်း၊ ယခုမူ လီးချောင်းကြီးကိုပင် ခပ်တင်းတင်းပင် ဆုတ် ကိုင်မိလိုက်သည်။ လီးကြီးသည် တဆုတ်တခဲရှိလှသည်။ ရှည်လည်းရှည်ကြီးလည်းကြီးသည်။
လူရွယ်က အသာငုံ့၍ တင်တင်စော၏ ဘယ်ဘက်ပါးကိုနမ်းသည်။ တင်တင်စောမှာ အတော် လေးအရပ်မြင့်သဖြင့် သိပ်ကိုအဆင်ပြေနေသည်။ တင်တင်စော၏ ပါးလေး နွေးကနဲ နွေးကနဲဖြစ်သလို စောက်ပတ်မှ စောက်ရည်ကြည်တို့ကလည်း စိုကနဲထွက်လာသည်။ လက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်မိသော လီးကြီးကိုလည်း ပို၍ ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်မိသည်။ လူရွယ်က
စောက်ပတ်ကို ပွတ်ပေးသလို တင်တင်စောကလည်း လူရွယ်၏လီးကြီးကို လက်ဖြင့် ဆုပ် ကိုင်ကာ ပွတ်ပေးနေသည်။ နှစ်ယောက်စလုံး ဖီလင်တွေ အတော့်ကို ရနေကြသည်။
ထိုအချိန်မှာပင် ......
ထိုအချိန်မှာပင်
“ ဟော မမတင်၊ ရုံးဖယ်ရီမမီလို့လား ”
လှမ်းနှုတ်ဆက်သံကြောင့် တင်တင်စော လန့်သလိုဖြစ်၍ သွားသည်။ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ သူမ၏ ရုံးမှစာရေးမလေးတစ်ယောက်ဖြစ်နေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရသည်။
“ အေးကွာ အိမ်ကထွက်လာတာနောက်ကျလို့ ဖယ်ရီ လွဲသွားတယ်လေ ”
တင်တင်စော အလိုက်သင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။ ထိုစာရေးမလေးသည် တင်တင်စောတို့နှင့်သိပ်မလှမ်း။ ကား အတက်အဆင်းအပေါက်နားတွင် ရပ်နေသည်။ သို့သော
လူကြပ်သောကားအတွင်းဖြစ်၍တင်တင်စောတစ်ယောက်ဘယ်လိုဖြစ် နေသည်ကိုတော့ စာရေးမလေး မသိမမြင်နိုင်ပါ။
“ မှတ်တိုင်ရောက်ပြီလေ မမတင်ရဲ့ မဆင်းတော့ဘူးလား”
မှတ်တိုင်သို့ရောက်နေပြီဆိုတာတောင် တင်တင်စောမသိတော့။ဖီလင်တွေတက်နေသည်။ အကယ်၍ စာရေးမလေးကသာ လှမ်း၍သတိမပေးလျှင် ကားပေါ်ဆက်ပါသွားမှာ
သေချာသည်။ယခုတော့ဖီလင်တက်အရသာတွေ့နေသော်လည်းမဆင်းလို့မဖြစ်သည့်အခြေအနေမို့ တင်တင်စောတစ်ယောက် ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်ရတော့သည်။

သူမနှင့်အတူပါလာသော စာရေးမလေး မရိပ်မိအောင် ကွတတလမ်းလျှောက်မှုမျိုး မဖြစ်အောင် အတော့်ကိုထိန်း၍လျှောက်လှမ်းရင်း ပင်တီကိုမသိမသာဆွဲ၍ ထုတ်ယူရာ ရုံးနား ရောက်မှပင် စောက်ပတ်ထဲ တိုးဝင်သွားသော ပင်တီဂွအစ ထွက်လာလေတော့သည်။ စိုစိစိ စေးကပ်ကပ် ဖြစ်နေမှုကတော့ ကျန်ရှိနေဆဲပင်။

မောင်မောင်စိုးအဖို့ကတော့ တော်တော် "တန်" သွားခဲ့သည်။ မောင်မောင်စိုးသည် ကားမှတ်တိုင်အနားရှိ ကွမ်းယာဆိုင်တွင်ဝင်ကာ စီးကရက်တစ်လိပ်ဝယ်သောက် သည်။ အမျိုးသမီးကို သည်ကားမှတ်တိုင်အနီးပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ရုံးများတွင် လိုက် စုံစမ်းရှာဖွေလျှင် တွေ့နိုင်ဖို့ကရှိသေးသည့်အတွက် ယခုလောလောဆယ် နောက် မှ လိုက်မသွားခြင်းဖြစ်သည်။ စီးကရက်ဝယ်သောက်ပြီး မောင်မောင်စိုးသည် သူလုပ်ရမည့်ရုံးသို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ ရုံးရှိရာနေရာကို အတိအကျမသိသော ကြောင့် မေးမြန်းစုံစမ်းရသေးသည်။အခက်အခဲတော့ သိပ်မရှိလှ။ ရုံးရှိရာသို့ အရောက်သွားနိုင်ခဲ့သည်။ မြို့နယ်ရုံးခွဲလေးဖြစ်သောကြောင့် လူသိပ်မများလှပါ ရုံးခန်းနေရာကလည်း သိပ်မကျယ်။ ရုံးအဝင်ဝနားတွင်တွေ့သော စာရေးတစ်ယောက် ကို သူ၏ အလုပ်ခန့်စာထုတ်ပြပြီး အကျိုးအကြောင်းကို ပြောပြလိုက်သည်။

"လာ..ရုံးအုပ်ဆီမှာ သတင်းပို့ရမယ်"

ထိုစာရေးက မောင်မောင်စိုးကို ရုံးအုပ်ထံသို့ ခေါ်သွားလေသည်။ ရုံးအုပ်စား ပွဲတွင် ထိုင်နေသူကိုတွေ့ရသောအခါတွင်တော့ မောင်မောင်စိုးမှာ မျက်လုံးမသိမသာ ပြူး၍ သွားရလေသည်။ သူသတင်းပို့ရမည့်ရုံးအုပ်မှာ စောစောလေးတင်ကမှ ဘတ်စ ကားပေါ်တွင် ပယ်ပယ်နယ်နယ် ကိုင်ခဲ့ နှိုက်ခဲ့သော ဖြူဖြူချောချော အမျိုးသမီးဖြစ်နေ သည်။

တင်တင်စောမှာလည်း မိမိ၏ရုံးခန်းထဲသို့ လျှောက်လှမ်းဝင်ရောက်လာသူကို မြင်လိုက်ရတော့ အံ့သြတုန်လှုပ်သွားသည်။ ဘတ်စကားပေါ်တွင် မိမိကို လက်ရဲဇက်ရဲဖြင့် ပယ်ပယ်နယ်နယ် ကိုင်ခဲ့နှိုက်ခဲ့သော လူရွယ်ဖြစ်ကြောင်း ချက်ချင်းမှတ်မိသည်။ကားပေါ်တွင် စိတ်ကြိုက်ကိုင် တွယ်နှိုက်ခဲ့ရသည်ကို အားမရသေးဘဲ ဇာတ်လမ်းရှည်လို၍ မိမိနောက်မှ လိုက်လာခြင်းများ ဖြစ်လေမလားဟုလည်း တွေးမိလိုက်သေးသည်။

"ဒါ...ရုံးအကူ အသစ် မောင်မောင်စိုးပါ မမတင်"

လူရွယ်နှင့်အတူပါလာသော စာရေးလေးကပြောမှ တင်တင်စောအနည်းငယ် စိတ်အေး သွားရသည်။ ဒါပေမယ့် မောင်မောင်စိုးဆိုသူ ထိုလူရွယ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်နေရသည်ကို အတော်ပင် မျက်နှာပူ၍ နေလေသည်။ အရှိန်မသေသေးဘဲ တငွေ့ငွေ့လေးရှိနေဆဲဖြစ်သော ရမက်ဇောအဟုန်ကလည်း အားဖြည့်သွင်းပေးလိုက်သော ဘက်ထရီနှယ် အပြည့်အဝပင်ပြန် လည်နိုးထလာသည်။ ကာမစိတ်ထက်သန်လာသော မိန်းမများ၏သဘာဝအတိုင်း နို့အုံကြီး များတင်းမာလာကာ ချပ်ချပ်ရပ်ရပ်ရှိသော ရင်သားကြီးများက ပို၍တင်းကျပ်သလိုဖြစ်လာ သည်။ နို့သီးခေါင်းများလည်း တင်းမာကောင့်ထောင်လာကြလေရာ ဘောလီရင်အုံ ထူထူထဲ စူးမိသလိုဖြစ်နေသည်။ အဆိုးဆုံးကတော့ စောက်ပတ်ကြီးကို လေထိုးထည့်ပေးလိုက်သလို ဖေါင်းမို့ ခုန်းမောက်တက်လာမှုဖြစ်သည်။ ဘတ်စကားပေါ်တွင် ပယ်ပယ်နယ်နယ် အကိုင် အနှိုက်ခံခဲ့ရစဉ်က စောက်ရည်ကြည်တွေရွှမ်းရွှမ်းစိုအောင် ထွက်ခဲ့မှုကြောင့် အတွင်းခံဘောင်းဘီ ခွဆုံနေရာတစ်ဝိုက် စိုစိစိ စေးကပ်ကပ်ဖြစ်နေမှုက ယခုအထိမပျောက်သေးပေရာ မို့မို့ကြီး ဖေါင်း၍ကြွတက်လာသော စောက်ဖုတ်ကြီးသည် စိုစိစေးကပ်နေသောအောက်ခံဘောင်းဘီ ခွဆုံ နေရာကို ကျကျနနကြီးကပ်မိ၊ ထိမိသွားလေရာ တံတွေးဆွတ်ထားသော လက်ညှိုးနှင့် စောက်ပတ်ကို အုပ်ကိုင် ပွတ်ပေးသည့်အထိအတွေ့ ဆန်ဆန်မျိုးဖြစ်စေလျှက် လင်ရှိလျှက်နှင့် လင်က လီးကောင်းကောင်း မတောင်သောကြောင့် ကျကျနနမလိုးနိုင်သည့်အတွက် ကာမစိတ်များကို ကြိတ်မှိတ်မြိုသိပ် ထိန်းချုပ်ထားရလေသော တင်တင်စောတစ်ယောက်

အထူးကို စိတ်လှုပ်ရှားနိုးကြွလျှက် ရမက်ဇောတွေ ပြင်းထန်လာရလေသည်။

ဒါပေမယ့် မိမိ၏ရုံးခန်းအတွင်းတွင် ဖြစ်နေသည်ဟူသော ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေက ထိန်းထားပေးသည်မို့ တင်တင်စောမှာ ကာမယမ်းအိုးပေါက်ကွဲကာ အရှူးအမူးအဆင့်အထိတော့ မရောက်ခဲ့ပါ။ သိစိတ်လေးနှင့် မိမိ၏နိုးကြွနေသော ကာမရမက်စိတ်များကို ချိုးနှိမ်ကာ ထိန်းသိမ်းပြီး ဣန္ဒြေဆည်နေရလေသည်။

"သြော်...သြော်...အင်း ...ထိုင်"

တင်တင်စောက စိတ်ကိုကြိုးစားကာ ချိုးနှိမ်ထိန်းသိမ်းရင်းပြောလိုက်သည်။တင်တင်စော ၏ စားပွဲရှေ့တွင် လက်ရမ်းမဲ့ကုလားထိုင်တစ်လုံးသာရှိသည်။ မောင်မောင်စိုးက ထိုကုလားထိုင်

တွင် အသာဝင်ထိုင်လိုက်သည်။
“ကိုမောင်မောင်စိုး.. ဒါကကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရုံးအုပ်....ဒေါ်တင်တင်စောပါ....” “မမတင်....ဒါက သူ့အတွက် ခန့်စာ....သူ့မှတ်တမ်းဖိုင်လည်း အသင့်ယူလာပါတယ် မမတင်”
စာရေးလေးကသွက်လက်စွာပြောကာ ဖိုင်တွဲအသစ်နှင့်အလုပ်ခန့်စာတို့ကို တင်တင်စော
ထံ ကမ်းပေးသည်။
ဣန္ဒြေဆည်ကာ မျက်နှာခပ်တင်းတင်းဖြင့် ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောဆိုနေသော်လည်း ကာမမှု
လိုက်စားကာ မိန်းမတွေ၏အထာကို ကျွမ်းနေသောမောင်မောင်စိုးကတော့ တင်တင်စော၏
အတွင်းမနေ့သရုပ်မှန်ကို ကောင်းစွာပင်အကဲခတ်မိသည်။ ထို့ကြောင့် တင်တင်စော၏ စားပွဲရှေ့က
ကုလားထိုင်တွင် ဝင်ထိုင်မိသည်နှင့် ညာခြေကိုဆန့်ထုတ်ကာထားလိုက်သည်။ ရုံးခန်းနေရာက
ကျဉ်းသည့်အတွက် တင်တင်စောတို့ရုံးထဲရှိ စားပွဲခုံများသည် ဝန်ကျဉ်းကျဉ်း
နှင့် ခပ်သေးသေး ခပ်ရွှယ်ရွှယ်များသာ ဖြစ်ကြသည်။
တင်တင်စောစားပွဲဆိုလျှင် အလျားလေးပေသာသာ အနံနှစ်ပေသာသာခန့်သာရှိသည်။ မောင်မောင်စိုးသည်
တင်တင်စောနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်၍နေသည်။ထို့ကြောင့် ဆန့်ထုတ်
လိုက်သော သူ၏ခြေထောက်သည် တင်တင်စော ပေါင်အလည်ပိုင်းနားလောက်အထိရောက်
သည်။ ချိန်ဆကာ ဆန့်ထုတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည့်အတွက် ခြေထောက်က တင်တင်စော ပေါင်
နှစ်ခုကြားသို့ရောက်သည်။ တင်တင်စောသည် ပေါင်ကိုကားကားလေးထိုင်နေရာ ပေါင်နှစ်လုံး
ကြားသို့ ရုတ်တရက် ခြေထောက်နှင့်အထိုးခံရမှုကြောင့် တင်တင်စောတကိုယ်လုံး ဆတ်ကနဲ
တုန်သည်။ ပူထူဖိန်းရှိန်းကာ လုပ်မိလုပ်ရာလုပ်လိုက်ရာ ပေါင်နှစ်ခုကို စုလိုက်ရာ ခြေထောက်
ကို ပေါင်နှစ်ခုနှင့် ညှပ်သလိုမျိုးဖြစ်သွားသည်။ တင်တင်စော ဘယ်ညာပေါင်လုံးသားအိအိ
တင်းတင်းများသည် မောင်မောင်စိုးခြေထောက်နှင့် အပ်ကျမတ်ကျဆိုသလို တင်းကြပ်စွာထိမိကြ
သည်။ အမျိုးသမီးပို၍ ထူပူသွားသည်။ ရုတ်တရက်စေ့ကပ်လိုက်မိသော ပေါင်ကြီးနှစ်ခုကို
ချက်ချင်းပင်ခွာလိုက်သည်။ ထိုအခါမောင်မောင်စိုးက သူ၏ညာခြေထောက်ကို ဆန့်နိုင်သမျှ ဆန့်ထုတ်ရာ
ခြေမသည် တင်တင်စော၏ပေါင်ရင်းခွဆုံစောက်ပတ်နားဆီသို့ရောက်လာသည်။
စောက်ပတ်နှင့်ခြေမ ထိမိခြင်းတော့မရှိသေးပါ။ ထိမိလောက်အောင်လည်း အလှမ်းမမှီ
ပါ။ သို့သော် စောက်ပတ်ကြီးရှိသော ထမီရှေ့ပိုင်းနေရာကိုတော့ ထိမိသည်။ ထိုသို့ထိမိ၍
ထမီသားလှုပ်ခါသွားမှုကြောင့် မောင်မောင်စိုး၏ခြေထောက် မိမိစောက်ပတ်ရှိရာသို့တန်း၍ ဦးတည်နေကြောင်း
တင်တင်စော ရိပ်စားမိသည်။ ဤအတွက် အမျိုးသမီးမှာရင်တုန်ပန်းတုန်
ပင်ဖြစ်၍လာသည်။ ဘတ်စကားပေါ်တွင် သူမ၏စောက်ပတ်ကို မောင်မောင်စိုးက အားမနာ
တမ်းဆိုသလို ကိုင်တွယ်နှိုက်ပွတ်ခဲ့သည့်အရသာအဟုန်ကလည်း ပူပူနွေးနွေးရှိသေးရာ စောက်
ပတ်ကိုမထိမိသည်ကိုပင် တင်တင်စော အားမလိုအားမရဖြစ်လာသည်။ တင်တင်စော ရမက်
သွေးများ ဆူဝေလာသည်။ စောက်ပတ်ပေါ် ကျကျနနထိစေချင်သည်။
စာရေးလေးကလည်း အလုပ်ခန့်စာနှင့်ဖိုင်တွဲကိုကမ်းပေးရင်း ရင်တုန်ပန်းတုန်စိတ်လှုပ်
ရှားနေသောတင်တင်စောကကမန်းကတန်းလှမ်းယူရင်းပါးစပ်မှလည်း“အေး...ကောင်းပြီ”ဟုပြောမိ
ပြောရာ ပြောလိုက်မိသည်။ထိုစကားကိုမိမိအတွက်အလုပ်ဆက်လုပ်စရာ မလိုတော့။ သွားနိုင်ပြီဟု
စာရေးလေးကသဘောပေါက်သည်။
“ဟုတ်ကဲ့....မမတင်”
စာရေးလေးက ရိုကျိုးစွာပြောက တင်တင်စော၏ရုံးခန်းလေးထဲမှ ထွက်သွားသည်။ ခပ်ကျဉ်းကျဉ်းဖွဲ့ထားသော
ရုံးခန်းကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲတွင် တင်တင်စောနှင့် မောင်မောင်စိုးတို့
နှစ်ယောက်တည်းကျန်နေခဲ့တော့သည်။ မောင်မောင်စိုးသည်ကုလားထိုင်ပေါ်တွင်ကိုယ်ကိုလျှော
နိုင်သမျှ လျှောချထိုင်လိုက်သည်။ထိုအခါ သူ့ခြေထောက်သည် တင်တင်စောပေါင်နှစ်ခုကြားခွ
ဆုံနေရာမှ စောက်ပတ်ကိုသွား၍ထိမိလေတော့သည်။ ကျကျနနထိကပ်မိသလိုမျိုးတော့မဟုတ်
သေးပါ။ ထိတယ်ဆိုရုံလေးသာ ထိမိခြင်းဖြစ်သည်။ ကြွကြွရွရွလေးထိမိခြင်းဟုပင်ဆိုနိုင်သည်
ထိုထိတွေ့မှုလေးကပင်လျှင် တင်တင်စောကိုကြက်သီးတွေထသွားစေသည်။မိမိကိုယ်မိမိ ဘယ်လိုဖြစ်၍
ဘာလုပ်မိသည်ကိုပင် မသိဘဲခပ်မတ်မတ်ထိုင်နေသောတင်တင်စောကိုယ်သည်
ရှေ့သို့ခပ်လျှောလျှောဖြစ်သွားသည်။ စောက်ပတ်ကိုရှေ့ကော့ထိုးပေးလိုက်သလိုမျိုးမို့ မောင်
မောင်စိုး၏ အဆန့်တန်းနိုင်ဆုံးဆန့်တန်းထုတ်ထားသော ခြေထောက်၏ခြေမသည်
စောက်ပတ်ကိုကျကျနနထိမိလေတော့သည်။ ထိမိသည်နှင့် မောင်မောင်စိုးက ခြေမကို လှုပ်ရှား၍
စောက်ပတ်အားပွတ်ကလော်ပေးလိုက်သည်။ ကြားတွင်အောက်ခံဘောင်းဘီနှင့်
ထမီတို့ရှိနေသည့်တိုင်ထိတွေ့မှုကတင်တင်စောကိုခါတ်လိုက်ခံရသလိုလှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွား စေသည်။

တကိုယ်လုံးသိမ့်ခါလျှက်ပါးစပ်မှလည်း "အို"ဟုမြည်တမ်းသံလေးခပ်သဲ့သဲ့ထွက်သည်။မျက်နှာပြင် တစ်ခုလုံးထူပူနီမြန်းနေသည်။ မောင်မောင်စိုးက လေးငါးချက်မျှ ခြေမကို လှုပ်ကာ စောက်ပတ်အားပွတ်၍ပွတ်၍ပေးသည်။ တင်တင်စောခမျာ ရင်ထဲ ဖို၍ဖို၍သွားသည်။ထို့နောက် မောင်မောင်စိုးသည် သူ့ညာခြေထောက်ကို အသာခွာလိုက်သည်။ ရင်ဖိုမောဟိုက်၍ အရသာ တွေ့ ဖီလင်တက်နေသော တင်တင်စောမှာ ရင်ထဲဟာတာတာကြီးဖြစ်သွားသည်။ ဆက်၍ထိုး ပွတ် ကလိပေးရန်ပင် ပြောမိလုလုဖြစ်သွားသည်။ သို့သော် စောင့်စည်းနေရသော သိက္ခာများ က ရှိနေသေးသောကြောင့် အရသာတွေ့သည်မှန်သော်လည်း ယခုအခြေအနေတွင်တင်တင်စော အနေဖြင့် ထိုမျှလောက် နှုတ်မရဲသေး။ မောင်မောင်စိုးကိုသာ ရမက်ခိုးရီဝေနေသော မျက်လုံး ရွဲကြီးဖြင့် တစ်ချက်ပင့်ကြည့်လိုက်သည်။ မောင်မောင်စိုးကလည်း မိမိနှင့် တင်တင်စောသာ နှစ်ယောက်တည်းရှိနေသည်မို့ အမျိုးသမီးကိုစူးစူးရဲရဲပင်ကြည့်နေသည်။ ကြည့်တာမှ မိမိလိုး ရတော့မည့် မိန်းမကိုကြည့်သော ပိုင်နိုင်စိုးမိုးသည့်အကြည့်မျိုး။

ထို့နောက် မောင်မောင်စိုးသည် ခြေထောက်ကိုနောက်သို့အသာရုတ်လိုက်သောကြောင့်ရှေ့သို့ပြန် ဆန့်ထုတ်၍ တင်တင်စော၏ ပေါင်နှစ်ခုကြား ဂွဆုံနေရာသို့ထိုးလာပြန်သည်။သည်တစ်ခါတွင် တော့ တင်တင်စော၏ထမီအောက်မှ ခြေထောက်ကို ထိုးလျှိုကာဆန့်ထုတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထမီကြားခံမရှိသောအတွင်းခံဘောင်းဘီလေးအောက်တွင်ပေါက်ကွဲလုမတတ်မို့ဖောင်းခုန်းမောက် ကြွတက်နေလေသော စောက်ပတ်ကြီးကိုခြေမနှင့်ထိုးကာပွတ်သည်။စောက်ရည်တွေစိုနေသည်ကို ထိတွေ့မိသည်။ စောက်စေ့လေးက ချွန်၍ကော့တက်နေကြောင်းအထိအတွေ့အရသိလိုက်သည်။ ပညာသားပါပါလှုပ်ကစားနေသော ခြေမသည် စောက်စေ့လေးကို ထိမိနေရာတင်တင်စောတစ် ယောက်မှာ ကြက်သီးတွေထပြီးရင်းထ၍ နေသည်။ အတွင်းခံဘောင်းဘီ ခွဆုံနေရာကို ခြေမ ခြေညှိုးတို့ဖြင့် ညှပ်ကာ အောက်သို့ဆွဲ၍ ဆွဲ၍ ချသည်။ အစတွင်တော့ ဆွဲ၍မရတင်တင်စော ကဖင်ကြီးကို ကော့ကြွပေးသည်။ အနည်းငယ်လျှော့ကျလာသည်။မောင်မောင်စိုးကအားစိုက်ကာ ဆွဲချသည်။ ထိုအခါ အတွင်းခံဘောင်းဘီလေးခပ်လျှောလျှောကျလာသည်။ လျှောကျသွား သော အတွင်းခံဘောင်းဘီခွအောက်သို့ မောင်မောင်စိုးက ခြေမထိုးသွင်းသည်။ ခြေမဝင်လာ နိုင်အောင် တင်တင်စောကလည်း ခါးယိမ်းကာ တင်ထောင်ကာ လုပ်ပေးသည်။အကာအကွယ် မရှိ၊ ပကတိစောက်ပတ်ကြီးပေါ် ခြေမရောက်သည်။ ခြေမကို လှုပ်ရှားကာစောက်ပတ်အကွဲ ကြောင်းကို ထိုးပွတ်သည်။ အရည်တွေ ရွှမ်းရွှမ်းစိုအောင်ထွက်သည်။ တင်တင်စော တင်ကြီး တကြွကြွဖြစ်လာသည်။ " ပြီး "လုလုအခြေအနေပင်ဆိုက်လာရပြီ။ အသက်ရှူသံတွေ အရမ်း ပြင်းလာသည်။ တစ်ကိုယ်လုံး သိမ့်သိမ့်တုန်နေသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် မောင်မောင်စိုးက သူ့ ခြေထောက်ကို အသာပြန်ရုတ်လိုက်ပြန်သည်။ တင်တင်စော ဆန့်တငံ့ငံ့ကြီးဖြစ်ကျန်ခဲ့ကာ မောင်မောင်စိုးကို လှမ်းကြည့်သည်။ ဆက်လက်လုပ်ပေးရန် မြူဆွယ်သော အကြည့်။ ဒါပေ မယ့် မောင်မောင်စိုးက ထပ်မလုပ်တော့ဘဲ

" သူများတွေ မလာခင် ကျွန်တော် ပြန်ထွက်တော့မယ်..နောက်မှ ဟုတ်လား .. "

မောင်မောင်စိုးက စူးရဲပိုင်နိုင် လွှမ်းမိုးသောအကြည့်ဖြင့်ကြည့်ကာ တင်တင်စောကိုပြောလိုက် သည်။ တင်တင်စောမှာမချင့်မရဲ ဆန့်တငံ့ငံ့ကြီးဖြစ်၍ စိတ်လှုပ်ရှားနေကာ ယခုထိတွေ့မှုများ ကို စွဲမက်လျှက်ရှိနေပေလိမ့်မည်။

မောင်မောင်စိုးမှာလည်း အခန်းထဲမှ မထွက်သေးပါ။ တင်တင်စောအနီးသို့ဖြတ်ဆို ထိုးကပ်သည်။ ညာဘက်ရင်သားကြီးကို ခပ်နာနာတစ်ချက်ညစ်ကိုင်သည်။ ပြီးတော့ လှစ်ခနဲ ပြန်ခွာကာ၊ ဟန်မပျက်အခန်းပြင်သို့ ထွက်သွားသည်။ တင်တင်စောမှာသာ ခြေမဖြင့် ထိုး ပွတ်ကလိခံခဲ့ရသော စောက်ပတ်ကြီး အရည်တွေစိုရွှမ်းကာ၊ ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ညှစ်ကိုင် ခံလိုက်ရသည့် ညာဘက်ရင်သားဆိုင်ကြီး ကျိန်းစပ်စပ် နာကျင်ကာ " ပြီး "လုပြီးခင် အ ခြေအနေတွင် ဆန့်တငံ့ငံ့ကြီးနှင့် ငေးငေးငိုင်ငိုင်ကြီးဖြစ်ကာ ကျန်နေခဲ့လေတော့သည်။

တင်တင်စောမိမိစိတ်ကိုချိုးနှိမ်ကာအဝတ်အစားများသေသေသပ ်သပ်ပြန်ဝတ်ပြီးသည့်အချိန်မှာ ပင် ရုံးအလုပ်နှင့် ပတ်သတ်သည့် ဧည့်သည်တွေ ရောက်လာသည်။ ထို့နောက် ရုံးဝန်ထမ်းများ အဝင်အထွက်ရှိလာသည်။ တင်တင်စောသည်ဟန်မပျက်လုပ်စရာရှိသည်များကို လုပ်နေသည်။ အထူးသဖြင့် အောက်ခံဘောင်းဘီ လျှော့ရဲရဲဖြစ်နေမှုနှင့် စောက်ရည်တွေ စိုနေမှုကြောင့်နေရထိုင်ရပိုခက်နေသည်။ တင်တင်စောနှင့် စာရေးမလေးတစ်ဦးတို့ ရုံးအလုပ်အတွက်ပြောဆိုနေသည်။

တင်တင်စောမှာ အလိုလိုစိတ်လှုပ်ရှားရင်ဖိုလျှက် စောက်ပတ်မို့ဖေါင်းကာ အရည်စိုလာရလေသည်။ ပို၍ အနေခက်လေရာ သည်အတိုင်းဆို မိမိ ဣန္ဒြေပျက်ရမည်ကို စိုးရိမ်နေလေရာသည်နေ့တော့ နေ့တဝက်ခွင့်ယူ၍ အိမ်ပြန်အနားယူနေလိုက်ရန် စိတ်ကူးပေါ်လာလေသည်။

ထို့ကြောင့် မိမိနေ့တဝက်ခွင့်ယူကာအိမ်သို့ပြန်မည်ဟုစာရေးမလေးအားပြောလိုက်သည်
အလုပ်ကိစ္စပြောဆိုပြီးနောက် စာရေးမလေးပြန်ထွက်သွားကာ ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် တင်တင်စောအတွက် နေ့တဝက်ခွင့်စာကို ယူလာပေးရာ တင်တင်စော လက်မှတ်ထိုးပေးလိုက်သည်။
မောင်မောင်စိုးက မိတ်ဆက်သည့်အနေဖြင့် တိုက်ကျွေးသည်ဆိုသော လက်ဘက်ရည်ကိုလည်း အသာ ယူသောက်လိုက်သည်။ တင်တင်စောလက်ဘက်ရည်သောက်ပြီးချိန်တွင် ရုံးခန်းထဲသို့ မောင်မောင်စိုး ဝင်ရောက်လာပြန်ရာ တင်တင်စောမှာ ရင်ခုန်လျှက် မျက်နှာပူကနဲ ရှိန်းကနဲ ဖြစ်သွားရလေသည်။ မောင်မောင်စိုး၏ လက်ထဲတွင် အမှုတွဲများကို တင်တင်စော၏ စားပွဲပေါ်တွင် သေသပ်စွာ တင်ပေးသည်။ ထို့နောက်အမှုတွဲများအောက်တွင် ဖိုင်နဲ့ကွယ်ကာ ယူလာသော စက္ကူအိတ်လေးတစ်ခုကို တင်တင်စောအား ဖြတ်ကနဲပေးလိုက်သည်။
" ပင်တီအသစ်ဝယ်လာပေးတာ။ မမ ဝတ်ထားတဲ့ ပင်တီ စိုစိစိဖြစ်နေတယ် မဟုတ်လား။ လဲဝတ်နိုင်တာပေါ့ "
ဤသို့ပြောပြီးနောက် မောင်မောင်စိုးသည် အခန်းထဲမှ ပြန်၍ထွက်သွားလေသည်။
တင်တင်စောမှာ မောင်မောင်စိုးပေးသွားသော စက္ကူအိတ်ကိုကိုင်လျှက် ငေးငေးငိုင်ငိုင် ကျန်နေခဲ့လေသည်။ သူမအတွက် တစိမ်းယောကျ်ား လူရွယ်တစ်ယောက်က အတွင်းခံ ပင်တီဘောင်းဘီ ဝယ်လာပေးသည်ဆိုခြင်းမှာ ပိပိပြားပြားနေထိုင်လာခဲ့သော တင်တင်စောတစ်ယောက်အတွက် အရှက်ပို၍ စိတ်လှုပ်ရှား၊ မျက်နှာပူစရာ ဖြစ်နေသည်။ အတွင်းခံဘောင်းဘီ လဲလှယ်ဝတ်ဆင်ရန် တင်တင်စောစိတ်ပိုင်းဖြတ်လိုက်သည်။ အတွင်းခံဘောင်းဘီထည့်ထားသော အိတ်ကိုကိုင်လျှက် အိမ်သာဆီသို့ သွားရမည့်အရေးကို တွေးမိပြန်တော့ တင်တင်စော မျက်နှာပူလာရပြန်သည်။
အိတ်ထဲမှ အတွင်းခံဘောင်းဘီကို အသာဆွဲထုတ်ကာ ယူလိုက်သည်။ ခေတ်ပေါ် ပင်တီ ခပ်တိုတို ခပ်ပါးပါး ပျော့ပျော့လေး ဖြစ်သည်။ အရောင်ကတော့ အနက်ရောင် ။ ပြီးတော့ ခွဆုံနေရာတွင် ဇာပွင့်လေးသုံးပွင့်ဆိုင်၍ ကပ်ထားသေးသည်။ တင်တင်စောသည် ခေတ်ပေါ်ပုံဆန်း အတွင်းခံဘောင်းဘီများ ဝတ်လေ့မရှိပါ။ ခပ်ရိုးရိုးဆပ်စပိုင်ဒါပုံစံ အတွင်းခံဘောင်းဘီ အဖြူရောင်များကိုသာ ဝတ်ဆင်ခဲ့သည်။ သူမထံတွင်ရှိသော အတွင်းခံဘောင်းဘီများသည် အဖြူရောင်တွေသာ ဖြစ်သည်။ အနက်ရောင် အတွင်းခံ မဝတ်ဖူးပေ။
ယခုမူ မောင်မောင်စိုး ဝယ်ယူလာပေးသော အတွင်းခံဘောင်းဘီအနက်ရောင်ကို ဝတ်ဆင်ရလေတော့မည်။ ဘောင်းဘီလေးသည် တင်းရင်းလျှက် ပုံစံကျကျချုပ်လုပ်ထားလေသည်။ တင်တင်စော ပေါင်ရင်းခွဆုံတွင် ချပ်ချပ်ရပ်ရပ်ဖြစ်သွားသည်။ နူးညံ့ဖေါင်းအိသော ပင်တီဂွဆုံသားနှင့် စောက်ပတ်ထိတွေ့မှုသည်လည်း အတော့်ကို ခံရတာကောင်း၍သက်တောင့်သက်သာ ရှိသည်။ သို့သော် ပင်တီကပင်သေးလို့လား သူမကပင် ဖင်ကြီးလို့လား မပြောတတ်။ ပင်တီသည် သူမ၏ ကားကားအိအိ တင်ပါးသားနှစ်ခုလုံးကို လုံအောင်မဖုံးနိုင်။ ဖင်သားအောက်ဘက်ပိုင်း လက်သုံးလုံးသာသာခန့်သည် ပင်တီအပြင်ဖက်သို့ တစ်ပြုထွက်နေသည်။
ရုံးခန်းလေးထဲတွင် အတွင်းခံဘောင်းဘီ ချွတ်လဲဝတ်ဆင်ရင်း စောက်ရည်တွေ ပေကျန်နေသည်များကို သန့်စင်ရမှုတို့သည် တင်တင်စော အိမ်မက်မျှပင် မမက်ဖူး။ စိတ်ပင်
မကူးမိဖူးသော တကယ့်အတွေ့အကြုံ အသစ်အဆန်းများဖြစ်ရာ တစ်မျိုးတော့ စိတ်လှုပ်ရှားစရာ ကောင်းနေပါသည်။ အားလုံးသေသေသပ်သပ်လုပ်ပြီးနောက် တင်တင်စောက ရုံးခန်းထဲသို့ အသာအယာ ပြန်ဝင်လာသည်။
သည်နောက်ပိုင်းတွင်တော့ သာမန်လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် လုပ်ငန်းများကိုသာ တင်တင်စောလုပ်ကိုင်နေသည်။ နေ့တဝက်ခွင့် ယူထားပြီးဖြစ်သည့်အတိုင်း တင်တင်စောရုံးမှ ထွက်ခွါလာခဲ့လေတော့သည်။
" အိုး .. ဟင့်။ မိုက်ကယ် ကလဲကွာ .. ကြည့်ပါလား။ တို့ ထွက်ပြေးသွားမှာ ကျနေတာဘဲ။ ကဲကိုကဲတယ်...ခစ်ခစ် "
တစ်ဘက်အိပ်ခန်းထဲမှ စကားသံကို တင်တင်စောကြားရလေသည်။ အိမ်ခပ်ငယ်ငယ်ကိုအလည်ခေါင်မှ သုံးထပ်သားထရံကာ၍ နှစ်ခြမ်းပိုင်းထားလေရာ တင်တင်စောတို့ လင်မယားအိပ်ခန်းနှင့် ကိုအောင်အောင်တို့ လင်မယားအိပ်ခန်းတို့မှာ ယှဉ်လျှက်ရှိကာ သုံးထပ်သားထရံသာ ကာရံ၍ထားသည်။ သည်တော့ တစ်ဘက်ခန်းထဲမှ စကားသံတို့ကို သည်ဘက်ခန်းထဲရှိ တင်တင်စောတစ်ယောက် အတိုင်းသားကြားနိုင်သည်။ တင်တင်စောမှာလည်း အိမ်ထောင်သည်မိန်းမတစ်ယောက်ဖြစ်ရာ ကြားလိုက်ရသော အသံကိုထောက်၍ တစ်ဘက်

အိပ်ခန်းထဲတွင် ဖြစ်ပေါ်နေသည့်အခြေအနေကို ချက်ချင်းပင်အထာပေါက် နားလည်သည်။
ကိုအောင်အောင်တို့ လင်မယားကို အိမ်ငှားထားတာခြောက်လသာကြာခဲ့သည်။ အိပ်ခန်းချင်း
ကပ်လျှက်ရှိသည့်တိုင်အောင် တစ်ဘက်အိပ်ခန်းထဲမှ ကာမစပ်ယှက်သည့် အသံဟူ၍ တစ်ချက်တလေမျှ
တင်တင်စောတို့ မကြားခဲ့ကြရ။ သူတို့လင်မယား အတူတူမှ အိပ်ကြရဲ့လား။ ကာမစပ်ယှက်မှုမှ
ပြုကြရဲ့လားဟုပင် တင်တင်စောတွေးမိသည်အထိ ဖြစ်သေည်။ ဟော...သည်နေ့မှ နေ့လည်ကြောင်တောင်ကြီး
တစ်ဘက်အိပ်ခန်းထဲမှ ရမက်ဇောလွှမ်းသည့် စကားသံတို့ကိုကြားနေရပြီ။
" မမကလဲဗျာ ... တစ်ပတ်မှ တစ်ခါ။ တစ်နာရီ၊ နှစ်နာရီလောက်လေးတွေ့ပြီး ချကြရတာ အားရပါးရ
လုပ်ပါရစေနော် "
ယောကျ်ားသံပေါ်လာသည်။ ကိုအောင်အောင်၏ အသံမဟုတ်သည့်အတွက် တင်တင်စော
မျက်လုံးပြူး၍သွားသည်။
" သိပါတယ်ကွ...မင်းက ကဲကိုကဲလို့ပြောတာ။ အို..ကွာ .. ကြည့်လေ အရမ်းကဲတယ် မိုက်ကယ်ရာ
ဟင့်..ဟင့် ...ယားတယ်ကွ.. အို.. အို... "
မြစပယ်၏ ရမက်ယစ်မူးသော အသံလေးများထွက်ပေါ်လာသည်။ "မိုက်ကယ်" ဆိုတာ မည်သူနည်းဟု
တင်တင်စော စိတ်ဝင်စားလာသည်။ ကိုအောင်အောင် မဟုတ်တာကတော့
သိပ်ကိုသေချာသည်။
တင်တင်စောပို၍ စိတ်ဝင်စားလာသည်။ ဘယ်လိုတွေလုပ်နေကြသည်ကို ကြည့်လိုမြင်လိုလာ
သည်။ ထို့ကြောင့် ခံတင်ပေါ်လှဲအိပ်နေရာမှထကာ တစ်ဘက်အိပ်ခန်းထဲသို့ ချောင်းနိုင်ဖို့
အပေါက်ရှာလေတော့သည်။ သီးသီးခြားခြား ရှိနေစေရန်ထရံကို ကျကျနနလုံလုံခြုံခြုံ ဂရု
စိုက် ကာရံထားခဲ့သောကြောင့် ချောင်းကြည့်စရာအပေါက်ဆို၍ သေးသေးလေးမျှ မတွေ့ပေ။
ထိုသို့ချောင်းကြည့်ရန် အပေါက်ရှာနေဆဲတွင် တစ်ဘက်အိပ်ခန်းထဲမှ အချီအချပြောဆိုနေ
သော စကားသံတို့ကိုကြားနေရလေရာ၊ ကိုက်ကယ်ဆိုသော လူနှင့်မြစပယ်တို့ နှစ်ယောက် မည်သို့မည်ပုံ
ပြုမူလုပ်ဆောင်နေသည်ကို စိတ်ကူးဖြင့် ပုံဖေါ်မြင်ယောင်နေလေသော တင်တင်စော၏
စိတ်ဇောအဟုန်သည်လည်း တစ်မျိုးဆန်းပြားသော နိုးကြွမှုဖြင့် မကြုံဖူးအောင် လှုပ်ရှား၍ နေလေသည်။
" ဟော့ .. ဖြေးဖြေးကွ။ တအားဆွဲချွတ်တော့ အိမ်းကျီ စုတ်ပြတ်သွားလိမ့်မယ်။ ကြယ်သီးတွေကုန်အောင်တောင်
မဖြုတ်ရသေးဘဲ ဆွဲချွတ်လို့ ရမလားကွ .. "
" မမကလဲ...အိမ်းကျီစုတ်ပြတ်သွားမှာ နှမြောနေလို့လား။ ဒီလို ဆွဲဆုတ်ဖြဲပစ်
ရတာ တစ်မျိုး ဖီလင်ကောင်းတယ်... "
" ဟင့်အင်းကွာ ... အိုး.... "
ထို့နောက် " ဖြီ " ကနဲ " ဖြီ " ကနဲ အဝတ်အစားစုတ်ပြဲသွားသော အသံများကို ကြားရသည်။
မြစပယ်ဝတ်ထားသော အိမ်းကျီကို မိုက်ကယ်က ခပ်ကြမ်းကြမ်း စုတ်ဖြဲပစ်လိုက်
ပြီဖြစ်ကြောင်း။ တင်တင်စောနားလည်လိုက်သည်။ တင်တင်စောအနေဖြင့် မိမိဝတ်ထားသော
အဝတ်အစားများကို စုတ်ဖြဲခံလိုက်ရရင်ဟူသော အတွေးဖြင့် ရင်တွေ တဒိန်းဒိန်းခုန်လာသည်
ချောင်းကြည့်ဖို့ အပေါက်ကိုလည်း မရမက လိုက်ရှာသည်။ အပေါက်ရှာမရ။ တင်တင်စော
ပို၍စိတ်လောကြီးလာသည်။ တစ်ဘက်အိပ်ခန်းထဲရှိ မြင်ကွင်းကို အရမ်းကြည့်ချင် တွေ့ချင်
နေပြီ။
" ဟိတ်.. ဆရာတော်တော့ ဆုတ်ဖြဲ မပစ်နဲ့ကွာ..။ တို့ ချွတ်ပေးမယ်....ခစ်ခစ်ခစ်
မိလည်းမမိဘူး...ဟော ဒီ မှာ .. ကျွတ်သွားပြီ..... ကဲ ....နို့စို့ပေးကွာ... "
" မမ နို့သီးတွေကို ကြည့်စမ်း။ စို့တောင် မစို့ပေးရသေးဘူး။ တောင်ပြီး ချွန်ထွက် နေကြပြီ။ အဲဒါ အိမ်းကျီ
ဆုတ်ဖြဲလိုက်လို့ စိတ်ထလာတာကြောင့် မဟုတ်လား "
" သိပေါင် "
ထို့နောက် တပြွတ်ပြွတ် တပျပ်ပျပ် အသံများ၊ မြစပယ်၏ တခစ်ခစ် ရယ်သံလေးများက
ဆက်တိုက်ပေါ်လာသည်။
" အောင်မာ...တို့ အိမ်းကျီကျတော့ ဆုတ်ဖြဲပစ်ပြီး သူ့အလှည့်ကျတော့ တွန့်တိုနေတယ် ... ဟွန်း "
" တွန့်တိုတာ မဟုတ်ပါဘူး..ကျွန်တော်က ဒီဘောင်းဘီကိုဝတ်ပြီး ပြန်သွားရမှာ။ ဇစ်ပြုတ်ထွက်ပြီး
ဒီဘောင်းဘီခွကြားဟပြဲကြီး ဖြစ်နေရင် မောကြောဗျ... "
" ခစ်ခစ်ခစ်...ဟုတ်သားဘဲ...ကဲ...ချွတ်မှာဖြင့် မြန်မြန်ချွတ်ကွာ.....ချွတ်....မင်းက
အတွင်းခံဝတ်လာရသေးတယ် ... "
" လုပ်ပြန်ပြီ..အတွင်းခံဘောင်းဘီမပါဘဲ .. လမ်းထွက်လို့မလား မ မ ရဲ့ "

" ဟော..ကြည့်... ကိုယ့်ဟာကိုယ် ညစ်တာမဟုတ်ဘူး။ လက်က ဒီဘက် ရောက်လာတာလဲ.."

" ကျွန်တော့်ကိုကျတော့ပြောတယ်.. မမကကော ပင်တီကြီး ဝတ်ထားရက်ကြီးပါလား။ ထမီဆွဲချွတ်ပစ်လိုက်တာတောင် စောက်ပတ်က ပေါ်မလာသေးဘူး "

" ခစ်ခစ်ခစ် မင်း..ဆွဲချွတ်နိုင်အောင် တမင်ဝတ်ထားတာလေ။ လာ...ချွတ်ပေး"

" နေဦး။ ဝတ်ထားဦး။ လိုးခါနီးကျမှ အဲဒီပင်တီကို ချွတ်မယ်"

" ဟေ့ ... မရက်ပေးတော့ဘူးလား"

" ရက်ပေးမှာပေါ့ .. မမ ရဲ့"

" လိုးခါနီးကျမှ ပင်တီချွတ်မယ်ဆို။ ပင်တီဝတ်ထားရက်ကြီးနဲ့ စောက်ပတ်ကို ဘယ်လိုလုပ်ရက်မှာလဲ။ ပင်တီပေါ်ကနေ ရက်ရင် ဖီလင်သိပ်ရမှာ မဟုတ်ဖူးကွ"

" ဒါလေးများ...မမရာ.. ပင်တီခွကြားနေရာကို ဘေးဆွဲဖယ်လိုက်ရင် စောက်ပတ်ကြီး ပြူးပြီး ထွက်လာတာဘဲဟာ"

" မင်းရဲ့ အောက်ခံဘောင်းဘီတော့ ချွတ်လိုက်ကွာ။ တို့က မင်းလီးကြီးကို မြင်ချင်လှပြီ"

" စုပ်ကော မစုပ်ချင်ဘူးလား"

" ဒါများ .. မေးနေစရာလိုသေးလို့လား။ ခစ်ခစ်ခစ် ဟင့်"

တင်တင်စောသည် ထောက်ဆူးဖြင့် သုံးထပ်သားနံရံကို ထိုးကာ အပေါက်တစ်ခု အမြန်ပင် ဖောက်နေလေသည်။ အပေါက်ဖေါက်နေရင်းကြားရသော စကားသံများက တင်တင်စောကိုပို၍ စိတ်လှုပ်ရှားစေသည်။

" ဟာ...မင်းလီးကြီးက အပြတ်ကို တောင်နေပြီကိုး "

" ဒီနေ့ မမကိုလိုးရမယ် မဟုတ်လား။ အဲဒါကိုတွေးပြီး မနက်ကတည်းက လီးကတောင်ချင်နေတာ။ အခု ဒီအိပ်ခန်းထဲရောက်တာနဲ့ တစ်ခါတည်းကို ထောင်တက်လာတော့တာဘဲ"

" အဟုတ်ဘဲလားကွ"

" အဟုတ်ပေါ့။ ဒီမှာ လီးကြီးတောင်နေတာ မမ မျက်မြင် မဟုတ်ဘူးလားဗျာ"

" အခုတော့ ဟုတ်တာပေါ့။ မနက်ကတည်းက လီးတောင်ချင်နေတယ်ဆိုတာကိုပြောတာ "

" အဟုတ်ပေါ့ မမရ။ ဒီနေ့ ကျွန်တော်နဲ့တွေ့ရမှာကို တွေးပြီး မနက်ကစဉ်းစားရင်း စောက်ပတ်စိုမနေဘူးလား"

" သွားစမ်းပါ..တောက်...မင်းလီးကြီးက ပိုကြီးလာသလိုဘဲ"

" မကြီးပါဘူး မမရာ။ အရင်တိုင်းပါဘဲ...အရှည်က ခြောက်လက်မခွဲ၊ လုံးပတ်က ကျပ်လုံး။"

" ပိုကြီးမလာဘူးလို့ မင်းက အတိအကျ ပြောနိုင်လို့လား"

" ပြောနိုင်တာပေါ့..မနေ့ညကဘဲ တိုင်းကြည့်ခဲ့တာကိုး"

နံရံပေါက် ထိုးဖောက်နေသော တင်တင်စောမှာ မိုက်ကယ်ပြောနေသော လီးအတိုင်းအတာကို ကြားရသောအခါ တကယ်ကြီးတဲ့ လီးကြီးပါလားဟု စိတ်ထဲမှ ကြိတ်ကာ ပြောမိသည်။ မိမိယောကျ်ား၏လီးသေးသေး ညှပ်ညှပ်ဖြင့် ယှဉ်ကြည့်မိသလို မောင်မောင်စိုး၏ လီးကြီးနှင့်လည်း ယှဉ်ကြည့်နေမိသည်။

တင်တင်စောဖောက်လိုက်သော အပေါက်သည် မြစပယ်တို့ စုံတွဲရှိနေရာ နှစ်ယောက်အိပ် ခံတင်ကြီးနှင့် တည့်တည့်ကြီး တန်းနေသည်။ အပေါက်မှ ချောင်းကြည့်သောအခါ ခံတင်ပေါ်တွင် ဖြစ်ပျက်နေမှုကို ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း မြင်ရလေသည်။ အိမ်ခန်းတံခါးများကို ပိတ်ထားသော်လည်း အိပ်ခန်းထဲရှိ လေးပေမီးချောင်းကို ဖွင့်ထားသောကြောင့် အလင်းရောင်အားကလည်း ကောင်းသည်။ မြင်လိုက်ရသည့် မြင်ကွင်းကတော့ ရမက်သွေးကြွစရာကြီးပါ။ တင်တင်စောမှာ အပေါက်မှ မျက်စေ့မခွာနိုင်တော့။ အားရပါးရကြီးကို ချောင်း၍ ကြည့်နေမိသည်။

မြစပယ်၏ကိုယ်ပေါ်တွင် အနက်ရောင်အတွင်းခံဘောင်းဘီလေးမှလွဲ၍ မည်သည့်အဝတ်အစားမျှ မရှိ။ ဆူဖြိုးတောင့်တင်းနေသော ဟဲဗီးဆိုက်ကြီး၊ ကိုယ်လုံးထွားထွားကြီးမှာ ဝတ်လစ်စလစ်မဖြစ်ရုံတမယ် အနေအထားတွင် ရှိနေသည်။ နို့သီး

များ စူထွက်နေသည်ကို တင်တင်စော သတိပြုမိသည်။ မိမိနို့သီးထက် မြစပယ်၏ နို့သီးများက ပိုရှည်သည်ဟုလည်း နှိုင်းယှဉ်ကြည့်မိသည်။ မြစပါယ်မှာ ရှမ်းတရုတ်မ ဖြစ်ရာ အသားကဖြူ၍ ပန်းနုရောင်ပြေး၍ နေသည်။ ကိုယ်လုံးကြီးပေါ်တွင် ကျန်နေသေး

သော ပင်တီအနက်ရောင်လေးက ဖွေးဥနေသော အသားရောင်နှင့် လိုက်ဖက်လွန်း၍ ရမက်သွေးကျစရာ တစ်မျိုးဖြစ်နေတော့သည်။